

GÁNH NẶNG

Truyện và Tranh: **Châu Nhật Tân Ph.D.**
Trích Tạp Chí Quy Nguyên số 15
Phát hành ngày: 23 tháng 10 năm 1994

Cô Hai Bị được sinh ra trong một gia đình giàu có, ăn sung, mặc sướng, không phải lo nghĩ gì cả.

Thật là lạ!
Ngay từ khi lọt lòng, trong tay của cô đã cầm sẵn 1 cái bị lớn. Cũng từ đó, tên của cô được gọi là Hai Bị.

Úi mèn ơi!
Lạ thiệt !

Cô càng lớn thì cái bị càng lớn theo và cô luôn mang cái bị đó không lúc nào rời.

Mặc dầu cuộc sống dư giả, không thiếu thốn gì, nhưng cô lại có một lòng tham vô hạn. Mọi vật trong nhà, cô đều muốn giữ làm của riêng...

Lấy thêm
bức tượng cũ
này nữa...

... Đồ rơi ngoài đường cũng không chừa...

Í, có một đồng rách của ai đánh rơi? hì hì...

Cho tới một ngày kia, cô bị mắc phải một chứng bệnh nan y: Đau lưng và khó thở,...

Khô cho con tui, hu hu...

Uống bùa của tui “dô” là xong hà !

Cha mẹ cô tìm mọi cách để cứu đứa con gái của mình.

Chú thích trong ngoặc kép “...” :
Từ ngữ đàm thoại viết theo lối miền Nam.

Tui cho 1 mũi thì bệnh “dì” cũng hết “chơn”

Ngộ có “Pai Liệt Thang” hông lo chi hết á!

Mời “dô” !

Cô Hai Bị qua đời và bỏ lại tất cả, bỏ cả cái bị đã theo cô từ lúc lọt lòng. Sau này, người đời gọi cái bị này bằng cái tên “Cái túi tham”.

Mong rằng mọi người ai cũng biết thấy đủ, biết vui với những gì mình có, thì cuộc sống của chúng ta sẽ hạnh phúc biết bao cho dù sống trong một hoàn cảnh nào chẳng nữa!

